November 2025 jaargang 31 nr. 6 V.U. Koen Persyn, Reibroekstraat 85, 9850 Hansbeke P007618 Afgiftekantoor Nevele

VLAKAF

Hansbeekse dorpskrant

MET OPEN BLIK
Bert Tack
p. 8

TACHTIGERS
Ignace Neerman
p. 20

WIE BEN IK
Lisa Martroye
p. 25

ACTUEEL
Erwin Mortier
p. 32

Horen, zien en schrijven

Meer dan 2000 bezoekers waren er voor de Mythe van Hansbeke. Voor zij die het gemist hebben: een prachtige overzichtstentoonstelling van de kunstenaars die Hansbeke frequenteerden in de jaren ‘70, ‘80 en ‘90.

Het prachtige boek met foto’s van de kunstenaars en hun werken, en de verhalen erachter zijn een blijvende herinnering. Koen Degroote kan niet genoeg geloofd worden voor dit unieke initiatief. En wij duimen dat minstens één of twee van die kunstwerken in de nabije toekomst een permanente, publieke plaats krijgen in Hansbeke.

Deze tentoonstelling was de eerste activiteit in ons mooie ‘nieuwe’ cultuurhuis. Het moet gezegd, Deinze heeft ons verwend. En het is een eerbetoon aan ons Hansbeeks verenigingsleven. Ons dorp is zo levendig dat dit cultuurhuis eigenlijk een noodzaak was.

Wat we ook opmerkten die eerste maand, is dat ook heel wat mensen van buiten Hansbeke onder de indruk waren van het gebouw. Als er nu ook initiatieven van verenigingen buiten ons dorp plaatsvinden, dan kan dat ons culturele leven alleen maar nog mooier maken.

Op voorwaarde natuurlijk dat het open activiteiten zijn en dat ze te verzoenen zijn met het gebruik door de plaatselijke verenigingen.

Samengevat: danke Deinze voor het gebouw, danke Koen voor de openingstentoonstelling, en nu is het aan ons allen om er zo goed mogelijk gebruik van te maken!

De redactie

Zjeraar: 'En nou nog iemand vindn die dien bar gueldentijd wil obn èwn!.'

Inhoud

p. 3 - De politie dichtbij!

p. 7 - Mensen maken het dorp

p. 8 - Met open blik

p. 11 - Hansbeeks gevogelte

p. 12 - Dorpsraad Afrit 12

p. 14 - Nieuws van de school

p. 15 - Silly Sirene

p. 16 - Sporha

p. 18 - Kijk in de Leiespiegel

p. 20 - Tachtigers

p. 25 - Wie ben ik

p. 26 - Terugblik

p. 28 - Vooruitblik

p. 31 - Personalia

p. 32 - Actueel

p. 34 - Puzzel

p. 35 - Nieuws van de redactie

p. 36 - Alziend oog

De politie dichtbij!

De tijd dat er een politiekantoor in Hansbeke was, ligt intussen al ver achter ons. Toch is 'blauw op straat' hier geen loos begrip. De korpschef is een vaste waarde met (professionele) familiale band in het dorp en ook de nieuwe wijkinspecteur heeft een gezonde ambitie om er hier op lange termijn iets van te maken..

Korpschef Benny Van Wabeke

In een open en verhelderend gesprek gaf korpschef **Benny Van Wabeke** ons een blik achter de schermen van de politiezone Deinze-Zulte-Lievegem. Deze zone is groot, zowel in oppervlakte (240 km²) als naar inwoners (88 000). Het korps telt ongeveer 170 medewerkers, waarvan 35 burgers, die dag en nacht instaan voor onze veiligheid. Korpschef Van Wabeke benadrukt dat de politie veel meer doet dan enkel tussenkomen bij noodsituaties. Hun werking steunt op drie pijlers: operationeel werk, ondersteuning en administratie. Het meest zichtbaar zijn de interventieploegen die 24 uur op 24 paraat staan. Hiervoor zijn twee tot zes ploegen paraat, naargelang het moment. Daarnaast zijn er ook de verkeersdienst, de wijkinspecteurs en de lokale recherche die elk hun eigen cruciale rol spelen. En tenslotte is er de sociale politie. Deze doet de opvolging van interfamiliaal geweld, slachtofferbejegening, …

Voor vele burgers is de **wijkinspecteur** het gezicht van de politie. Deze inspecteur is het aanspreekpunt voor vragen, meldingen en lokale problemen. Hij of zij neemt ook administratieve taken op zoals inschrijvingen van nieuwe bewoners en het opvolgen van buurtmeldingen. 'Onze wijkinspecteurs zijn de brug tussen de politie en de gemeenschap,' aldus Benny. Zij kennen hun wijk, luisteren naar mensen en bouwen vertrouwen op.

Ook **interventies** in dorpen zoals het onze zijn frequenter dan velen denken. Verkeersongevallen, burenruzies, geluidsoverlast en verdachte situaties komen regelmatig voor. Volgens de korpschef wordt Hansbeke zeker meer dan eens per week aangedaan door een interventieploeg. 'Een rustige gemeente betekent niet dat er niets gebeurt,' legt hij uit.

De instroom van nieuwe politiemensen is de laatste jaren sterk toegenomen. De **zone investeert in jonge medewerkers** die een intensieve opleiding volgen. Zij leren niet alleen de wetgeving en procedures kennen, maar krijgen ook fysieke training, schietopleiding en praktijkervaring via stages. Pas na een jaar is de opleiding afgewerkt en kunnen ze op dagelijkse basis ingezet worden. Momenteel zijn er een tiental mensen in opleiding. Zij zullen deels ook instaan voor de vervanging van politiemensen die met pensioen gaan. Korpschef Benny is trots op de verjonging van het korps, maar wijst er ook op dat ervaring en maturiteit essentieel blijven. 'We streven naar een gezonde mix van jong talent en ervaren krachten.' Een deel van de verjonging is er trouwens gekomen omdat een aantal mensen zijn weggegaan na de fusie met Deinze. Ze hadden er blijkbaar niet veel vertrouwen in en kozen voor een andere zone.

De politie werkt niet lukraak, maar volgt een doordacht **beleid** gebaseerd op wat leeft onder de bevolking. Elke zes jaar wordt een zonaal veiligheidsplan opgesteld met prioriteiten zoals verkeersveiligheid, inbraakpreventie, aanpak van drugs en cybercriminaliteit. Op basis hiervan worden gerichte acties opgezet. Zo zijn er regelmatig verkeerscontroles, anti-inbraakcampagnes en specifieke acties rond drugs. Ook preventie krijgt veel aandacht, onder meer via sociale media en

De politie dichtbij!

sensibiliseringscampagnes zoals broodzakacties. Wat niet meer hetzelfde is als vroeger, is het respect voor de politie. Vroeger was dit wellicht wat overdreven, nog in de hand gewerkt door macho-gedrag bij sommigen. Maar dat laatste is er grotendeels uit, mede door de vervrouwelijking van het korps.

Hoewel de politie soms wordt gezien als een strenge instantie, benadrukt korpschef Van Wabbeke het menselijke aspect van het beroep. ‘Wij staan niet boven de burger, wij staan **naast de burger**. Onze taak is zorgen voor veiligheid, maar ook luisteren en helpen waar nodig.’ Dat vraagt veel van politie-mensen: flexibiliteit, sociale vaardigheden en veerkracht. Het beroep is geen gewone 9-tot-5-job. Nachtshiften, weekends en onverwachte situaties horen erbij. Wat de politie niet meer systematisch doet is op scholen verschijnen, tenzij voor specifieke opdrachten (voor een ‘fietsexamen’ bijvoorbeeld).

Benny ziet de toekomst positief. De **samenwerking** met de lokale besturen verloopt goed, de middelen zijn op orde en de betrokkenheid van de bevolking groeit. Hij moedigt inwoners aan om verdachte situaties te melden en contact te zoeken met hun wijkinspecteur. ‘Samenwerking met burgers is essentieel. Veiligheid maken we samen.’

Tot slot bedankte korpschef Benny de gemeenschap voor het vertrouwen in de politiezone. ‘We zijn er voor u, zichtbaar én achter de schermen. Samen zorgen we ervoor dat onze dorpen veilig en leefbaar blijven.’

Wie is Benny Van Wabeke?

We ontmoeten Benny in ons nieuwe cultuurhuis. Hij was blij om er terug te zijn. Vroeger, toen de politie er nog aanwezig was, kwam hij hier wel eens langs aangezien zijn broer er als hoofdveldwachter en later commisaris van het vroegere Nevele zijn bureau had.

Benny is geboren in 1963 in het Waasland. Maar daar bleef hij niet lang. Zijn vader was rijkswachter en veranderde dus regelmatig van post. Op zijn vijftiende kwam hij in Aalter terecht, waar hij zijn middelbare studies afwerkte. Nadien volgde hij de militaire school, behaalde het diploma van criminoloog en werd officier bij de rijkswacht.

Meer dan tien jaar was hij ‘zwaantje’ in Gent aan de Groendreef. Hij klom er op tot de graad van majoor.

Sinds 13 september 2001 (net na de 9/11 aanslagen) werd hij korpschef in Deinze-Zulte. En na de fusies in 2019 kwam daar ook Lievegem bij. Hij zou ondertussen op pensioen kunnen, maar hij wil doordoen tot 2029, wanneer zijn huidig mandaat afloopt.

Sinds 1987 woont hij in Nevele, hij is al 40 jaar getrouwd met Rita Loobuyck (die hij leerde kennen bij atletiekclub Halestra Aalter).
Hij heeft een zoon en een dochter, die beiden besloten om het politiepad te verlaten en voor de geneeskunde kozen, en drie kleinkinderen.

Vroeger was hij een zeer goede afstandsloper, maar tegenwoordig kunnen zijn knieën daar niet echt meer tegen. Dus gaat hij nu heel veel fietsen in zijn vrije tijd.

Op het einde van het interview trekken we ook eens door het oude gebouw. Hij vindt dat het iets prachtig geworden is. En we nemen een foto van Benny bij de lift op de eerste verdieping… in het lokaal waar zijn broer vroeger zijn bureau had…

Een nieuwe wijkinspecteur

De kersverse wijkinspecteur voor Hansbeke is **Sanne Vanoverschelde** (36). Hij is stipt op tijd voor de afspraak en heeft het gesprek goed voorbereid. Dat maakt het werk voor uw reporter een stuk gemakkelijker… Hij is op 1 maart 2025 gestart bij de Politiezone Deinze-Zulte-Lievegem, en wel meteen in Hansbeke. Dit is zijn eerste job bij de politie, want hij maakte een late carrièreswitch, zegt hij zelf. Na een grafische opleiding heeft hij 14 jaar gewerkt bij DPG Media in Lokeren (*die o.a. De Morgen en Het Laatste Nieuws drukken en uitgeven, red.*). Nochtans heeft hij altijd bij de politie willen werken, een microbe die blijkbaar in de familie zit. Met een opa die rijkswachter was, een oom bij de luchtvaartpolitie en broer die bij de politie werkt, is Sannes keuze geen verrassing. Begin 2024 heeft hij de sprong gewaagd en is hij teruggegaan naar de (politie)schoolbanken. ‘Best wel stevig om een voltijdse opleiding te combineren met een jong gezin’, zegt hij. ‘Na mijn opleiding heb ik meteen gekozen voor de wijkwerking: veel luisteren en mensen helpen, spreekt mij enorm aan. Jongere collega’s starten eerder in de interventieteams. Door mijn leeftijd heb ik wat meer maturiteit en dat komt uitstekend van pas bij bv. burengeschillen.’

Vertrouwd gezicht

Sanne woont in Evergem en is afkomstig uit Lovendegem (Lievegem) en kende al een handvol mensen in Hansbeke maar had hier verder geen band. ‘Ik heb wel meteen begrepen dat het een charmant en gezellig dorp is, waar de mensen elkaar nog kennen. Ik loop hier veel rond zodat ik voor inwoners een vertrouwd gezicht word. Het is echt mijn bedoeling om een engagement voor lange termijn op te nemen.’ Minstens één keer per week kan je Sanne aan het werk zien als de school gedaan is.

De politie dichtbij!

‘Ik parkeer mijn auto in de Nevelestraat en kom te voet naar de schoolpoort. Zo ben ik meteen ook in het station aanwezig.’

Het werk van een wijkinspecteur gaat heel breed. Dat gaat van de klassieke **woonstcontrole** over het vaststellen van *domiciliefraude* of bemiddelen bij burenruzies tot het verhoren van mensen en voeren van onderzoek. Die laatste twee zijn dikwijls opdrachten die via het Parket binnenkomen. ‘Soms moet een wijkinspecteur bijstand verlenen wanneer de gerechtsdeurwaarder moet optreden of moeten bepaalde personen worden opgevolgd. Maar evengoed vind je me aan het **onthaal** in ons kantoor in Nevele. Ik werk in beurtrol met mijn collega-wijkinspecteurs van Landegem, Merendree en Nevele. Wij worden ook ingezet voor de begeleiding van **evenementen** in de hele politiezone, zoals wielerwedstrijden, kermissen,… Toen de Verlichte Boerderijentocht begin september plaatsvond, was ik beide avonden aanwezig om de veiligheid op gevaarlijke kruispunten te verzekeren.’

Niet-dringende interventies

‘Deze politiezone hecht veel belang aan inbraakpreventie’, zegt Sanne. ‘Elk jaar organiseren we meerdere acties. Dat kan zijn: regelmatig patrouilleren, opvolgen van verdachte voertuigen of gedragingen en ook afwezigheidstoezicht bij mensen die op vakantie zijn. Wie op reis gaat, kan dat altijd via de website doorgeven. Je kan zelfs laten weten of de politie rond het huis mag om te checken of alles nog in orde is.’ Wie toch slachtoffer is geworden van een inbraak, kan rekenen op ondersteuning door Sanne. ‘Ik kom langs bij de bewoners om te luisteren of ze nog informatie of hulp nodig hebben. We kunnen ook helpen met doorverwijzen naar psychologische begeleiding als dat nodig is. Daarnaast hebben we een preventieaanbod met inbraakadviseurs. Zij kunnen je helpen om je woning nog beter te beveiligen tegen inbraak. Dat maakt allemaal deel uit van het zogenaamde **Hercosi-project**, een afkorting voor **HERCO**ntactname **S**lachtoffers **I**nbraak.’

Sanne maakt ook deel uit van het **HYCAP-team**, dat instaat voor de beveiliging van nationale evenementen, zoals risicowedstrijden in het voetbal of betogingen. Uit verschillende politiezones worden dan mensen afgevaardigd die bijstand komen verlenen. ‘Dat zijn toffe momenten,’ zegt Sanne. ‘We zijn dan op baan met mensen uit onze eigen zone en we leren ook collega’s uit andere politiezones kennen. Stevig werk, maar we worden er goed op voorbereid.’

‘Ik maak er een punt van om voor iedereen zo toegankelijk mogelijk te zijn,’ zegt Sanne. ‘Daarom ben ik veel in het dorp aanwezig. Ik krijg veel vragen via mail en probeer daar altijd zo snel mogelijk antwoord te geven. Je kan op de website van de Politiezone Deinze-Zulte-Lievegem heel gemakkelijk jouw wijkinspecteur contacteren. Gewoon je adres ingeven en je wordt automatisch doorgeleid naar de juiste persoon.’

Sanne is dan misschien een ‘late roeping’, hij is wel blij met de keuze die hij gemaakt heeft. Zijn gedrevenheid en betrokkenheid blijkt ook als we bij ons afscheid nog even door Hansbekedorp stappen. Hij wijst op de geparkeerde auto’s. ‘Er geldt een parkeerverbod tijdens het begin en het einde van de school. Maar de verkeersborden zijn niet meer aangepast aan de nieuwe schooluren. Ik zal aan de Stad vragen om die in orde te brengen.’ Hansbeke is in goeie handen!

Hier in Hansbeke.

Door het oog van Jan Darthet.

november 2025

Bert Tack

Met open blik

In deze rubriek kijken we met een open blik naar onze dorpsgemeenschap. Gewone mensen brengen een buitengewoon verhaal. Ze zijn dapper en vertellen eerlijk. Misschien verandert het onze kijk op het onderwerp en/of zorgt het voor nog meer verbinding tussen de Hansbekenaren.

Op zondag 25 augustus 2019 had Bert Tack een **zwaar verkeersongeval**. Sindsdien kan hij niet meer lopen en zit hij in een rolstoel. We hebben een ontwapenend interview met een man die rust uitstraalt, die relativeert en de uitdagingen van het leven toch niet uit de weg gaat.

“Die dag was onze gemalen kaas op in de frituur en reed ik na de middag met de Vespa binnendoor naar de Carrefour in Drongen. In de Kleine Heirenthoek werd ik op het kruispunt met de Gaverstraat door een tractor aangereden. Ik kreeg een serieuze klap op mijn borst en had geen gevoel meer in mijn benen. Ik voelde meteen dat het niet goed was en belde ter plaatse naar Alissa en mijn broer. De MUG kwam mij halen en bracht mij over naar het UZ Gent. Alles gebeurde heel snel maar ik was rustig en bleef de hele tijd bij volle bewustzijn. Het bleek algauw dat ik een **complete dwarslaesie** had wat betekent dat mijn ruggenmerg (waar veel zenuwbanen in lopen) beschadigd was waardoor de communicatie tussen mijn hersenen en lichaam onderbroken is. Dit is onherstelbaar. Vier weken lag ik op K12 en nadien verhuisde ik naar K7 om te revalideren. Ik moest van nul beginnen want ik kon niks meer. De kinderen kwamen elke dag naar het ziekenhuis maar dat was niet comfortabel. Alissa had een ganse regeling opgezet met familie en vrienden om mij te voeren en te halen. Hierdoor kon ik elke dag om 17 uur naar huis en rond 22 uur werd ik terug naar het UZ gebracht. Op die manier kon ik ’s avonds bij de kinderen zijn. Op de duur kon ik in het weekend naar huis en eind februari 2020 mocht ik definitief het ziekenhuis verlaten. Je kan om te herstellen op geen betere plaats zijn dan in het UZ. Een team van kinesisten doet er alles voor de patiënten. Die zijn er van alle leeftijden, uit alle lagen van de bevolking en elk met hun verhaal. Sommigen hadden hun nek gebroken door een val met de fiets of van de trampoline, anderen zijn geopereerd van een hersentumor,...

In die periode kwam de ergotherapeut bij ons thuis langs om te bekijken welke **aanpassingen** nodig waren, zodat ik weer naar huis kon. We hadden nog maar net gebouwd, dus dat was best confronterend. Gelukkig lag onze slaapkamer al op het gelijkvloers en moest er in de badkamer enkel een bad bijkomen. Daarnaast moest er een lift geplaatst worden en kwam er een volledig nieuwe keuken, in hoogte verstelbaar. Ook een aangepaste wagen was noodzakelijk, zodat ik weer zelfstandig kon functioneren — de kinderen naar school brengen, boodschappen doen, gewoon terug een stukje vrijheid herwinnen. Al die aanpassingen en **hulpmiddelen** kosten natuurlijk **handenvol geld**. Om dat te kunnen opvangen, heb ik leningen moeten aangaan. Omdat ik niet in fout was, zal de verzekering in principe alle kosten vergoeden, maar de zaak sleept nog altijd aan bij de **politierechtbank**.
In het UZ heb ik patiënten ontmoet die door de hoge kosten financieel volledig aan de grond zaten, zeker wanneer er bij een ongeval geen tegenpartij was. Gelukkig bestaat het VAPH, waar mensen dan steun kunnen aanvragen. Geld maakt op zich niet gelukkig, maar het zorgt wél voor mogelijkheden — om weer een zo normaal en waardig mogelijk leven op te bouwen.

Ik probeer **zo zelfstandig mogelijk** te zijn. Ik wil niet afhankelijk zijn van anderen en mijn plan kunnen trekken, zoveel als dat lukt. Voor het plassen gebruik ik een katheter en mijn stoelgang verwijder ik handmatig. Ik maak er geen drama van, al is het natuurlijk niet leuk. Sommige mensen laten daarvoor elke dag thuisverpleging komen, maar ik doe het liever zelf — dat geeft me een gevoel van controle. Wat me wel afhankelijk maakt, is mijn busje. Zonder dat geraak ik nergens. Onlangs reed iemand, terwijl ik aan de frituur stond, tegen mijn uitgeklapte lift. Sindsdien staat mijn auto in de garage voor herstelling, en dat beperkt mijn vrijheid enorm. Je beseft pas hoe belangrijk die mobiliteit is als je ze even kwijt bent.

Door die ingrijpende gebeurtenis kom je in een gigantische puinhoop terecht maar de **grootste**

zorg waren **mijn kinderen**. Zij hebben het niet gemakkelijk gehad en elk kind reageert anders op een traumatische gebeurtenis. De kinderen kregen psychologische hulp en ook als gezin kregen we begeleiding. Er zijn hen dingen ontnomen en hun leven is niet meer zo onbezonnen maar wat ik zeker weet is dat zij altijd aandacht en begrip zullen hebben voor mensen in een gelijkaardige situatie als de mijne.

Het ongeval heeft ook een grote impact op mijn **partner, Alissa**. Zij is een hele periode gestopt met werken, is intussen van job veranderd en werkt parttime. De relatie tussen ons heeft altijd goed gezeten want ook die komt onder druk te staan. Zij is een heel sterke vrouw en wij hangen goed aan elkaar. Door die dwarslaesie zijn mijn seksuele mogelijkheden verdwenen en dat valt me echt zwaar. Ik heb mij gelukkig nooit zorgen hoeven maken dat Alissa mij zou verlaten. Zij doet heel veel en ik probeer haar te ontlasten in dingen die zij minder graag doet, boodschappen doen, koken,…De kinderen wegbrengen naar de hobby's probeer ik ook op mij te nemen. Ik heb een drive om mij **nuttig te voelen** en om samen met haar onze kinderen groot te brengen. Alissa en ik geven elkaar ook de ruimte om de dingen te doen die we graag doen. Je moet waakzaam zijn dat er voldoende tijd en aandacht naar jouw relatie gaat. We zijn daar **als koppel en als gezin samen gelukkig hechter** uit gekomen. Het had ook anders gekund…

Er is een **leven vóór en een leven na** het ongeval. Ik ben verlamd vanaf mijn borst en heb elke dag pijn in mijn voeten en ter hoogte van mijn blaas. Het is volgens mij vergelijkbaar met **fantoompijn**. In het begin zocht ik naar een reden voor die pijn maar die is er niet (altijd). De pijn zit niet in mijn voeten maar komt door mijn hersenen. Ik heb vanalles geprobeerd om van die pijn af te geraken. Het was een ware zoektocht maar tevergeefs. EMDR en hypnose hielpen me niet. Gewone pijnmedicatie was zinloos waardoor ik zwaardere medicatie moet nemen. Sommige pijnstillers gaven als bijwerking dat mijn emoties gingen afvlakken maar dat heb ik er niet voor over. Wekelijks rij ik naar Merelbeke waar ik acupunctuur krijg om de pijn te verlichten. Vaak is de pijn onhoudbaar en tel ik de uren af. Dan voel ik me echt klote. Soms word ik 's ochtends wakker en heb ik al zoveel pijn dat ik in bed moet blijven. Dat zijn weinig productieve dagen. In de voormiddag valt de pijn meestal mee en voel ik mij goed. In de latere namiddag voel ik me doodop. Het gebeurt dat ik afspraken moet afzeggen en moet slapen. Ook al voel ik me heel slecht, ik probeer maximaal dingen met het gezin te doen. Ik heb beslist om zoveel mogelijk alle goede momenten op een dag te benutten. Afleiding zoeken verzacht de pijn. Soms voel ik mij echt ongelukkig maar dat gaat over. Iedereen heeft al eens een off-day. Ik zorg ervoor dat ik leuke dingen plan waar ik kan naar uitkijken. Het zou me ontzettend gelukkig maken als er ooit iets gevonden wordt tegen zenuwpijn, want **elke dag is een gevecht tegen de pijn**.

Sporten is zowel lichamelijk als fysiek belangrijk. Dagelijks probeer ik te zwemmen in onze zwemvijver. Onlangs nam ik deel aan een sportstudie. Dat ging van roeien tot boxen tot fietsen. Dat laatste doe ik

Bert Tack

heel graag en soms maak ik ritten van meer dan 100 km. Mijn aangepaste fiets is jammergenoeg aan vernieuwing toe. Het batterijsysteem is stuk door trillingen, de charmante kasseien in de Rostraat doen er ook geen goed aan. Wekelijks rij ik naar **AZ Herentals** om te stappen met een robot. De **vzw 'to walk again'** ondersteunt het rechtop kunnen stappen. Stel dat er in de toekomst een techniek komt waardoor ik opnieuw kan stappen dan wil ik er fysiek klaar voor zijn. Intussen ben ik hier reeds vier jaar mee bezig en dat doet mij mentaal veel deugd. Tijdens de week komt er kine langs, Sofie en Ellen van Praktijk Ro. Mijn lichaam moet in beweging blijven en het verplicht mij ook om op te staan.

Het ongeval heeft me **veel ontnomen**, onder andere het motorrijden, iets wat ik ontzettend graag deed. De vrijheid die ik toen voelde, mis ik vaak. Toch voel ik **geen kwaadheid of haat** tegenover de man die mij heeft aangereden. Hij heeft het niet met opzet gedaan. Natuurlijk heb ik hem al eens vervloekt, maar ik weet ook dat hij het zelf erg moeilijk heeft gehad. We hebben na het ongeval twee keer contact gehad. Dat waren geen makkelijke momenten, maar het deed me wel beseffen dat ook zijn leven sinds die dag niet meer hetzelfde is.

Door wat ik heb meegemaakt, sta ik vandaag anders in het leven. Ik maak me minder druk om kleine dingen en ben rustiger en milder geworden. In het ziekenhuis heb ik geleerd wat geduld echt betekent. Als je zelf niets meer kan en op het belletje drukt voor hulp, en het duurt twintig minuten voor er iemand komt, dan leer je dat vanzelf. Ik voel me niet elke dag fit, maar ik besef nu meer dan ooit dat ik moet genieten van wat wél kan. Natuurlijk zou ik, als ik kon, de klok terugdraaien maar ik ben niet ongelukkiger dan vroeger.

Dat komt vooral door de mensen rondom mij — ik heb enorm veel geluk met hen. Wat mij overkomen is, is erg, maar ik weet dat er nog ergere dingen bestaan. **Ik ben er nog, en dat telt**. Ik krijg ook veel begrip van anderen, en dat doet deugd. Er zijn mensen die evenveel pijn hebben als ik, maar aan wie je dat niet ziet. Zij botsen vaak op onbegrip, en dat besef maakt me dankbaar voor de steun die ik wél krijg. De meeste mensen zijn bereid om te helpen, en ik vraag soms ook om hulp. Wat ik in de loop der tijd vooral heb geleerd, is om die **hulp te aanvaarden** — ook als ze ongevraagd komt.

De wereld draait niet rond mij, en ik hoef niet in de schijnwerpers te staan. Mijn gezin komt op de eerste plaats. Vroeger moest die plek nog gedeeld worden met de frituur maar dat is veranderd. Zij geven mij energie en de goesting om te blijven genieten van het leven. Ik ben blij dat ik niet ben blijven hangen in het ongeval of in de vraag 'waarom ik?'. Natuurlijk heb ik moeilijke momenten maar ik probeer dat niet op mijn gezin af te reageren. Op zulke dagen ben ik gewoon wat stiller…

Hansbeeks gevogelte

Koen Persyn uit de Reibroekstraat slaagde erin een foto te maken van een kleurrijke bezoeker aan de poel in zijn tuin, het was een **ijsvogel**. Voor sommigen het mooiste vogeltje dat je kunt spotten in onze contreien. Het is inderdaad een prachtig beestje: iets groter dan een mus, met een blinkende blauwgroene rug met tinten van turkoois en smaragd, een fel witte keel, knalrode pootjes, een roestkleurige borst, kortom een juweeltje. Het enige onderscheid tussen mannetje en vrouwtje is de kleur van de snavel: die is bij het mannetje geheel zwart, waar de ondersnavel bij het vrouwtje roodachtig is.

IJsvogels koppel, links het mannetje, rechts het vrouwtje. Let op de snavelkleur!

Een ijsvogel waarnemen is niet evident. Meestal zitten ze roerloos op een tak laag boven het water van een poel of beekje. Plots duiken ze als een torpedo het water in om weer boven te komen met een stekelbaarsje. Eerst kloppen ze het visje enkele malen stevig tegen de tak om het te verdoven. Vervolgens pakken ze het zo beet dat het met de kop eerst ingeslikt kan worden. Logisch, zo vermijd je dat de eventuele stekels het inslikken bemoeilijken! Met een luide “zie, zie” vliegen ze weg op zoek naar een volgende prooi.

IJsvogels hebben schoon, helder water nodig om met succes kleine visjes te kunnen verschalken. Ze maken hun nest meestal in een steile oeverkant van de beek. Daarbij graven ze met hun snavel een gang van wel één meter lang, uitmondend in een nestholte waarin de eieren gelegd worden. Gaandeweg stapelen de door de jongen uitgebraakte visgraten en schubben zich op als “nestbekleding”. Gelukkig hebben ijsvogels niet veel reukzin, je kunt je de geur voorstellen!

IJsvogels hadden vorige eeuw veel te lijden onder de waterverontreiniging: vervuild troebel water zonder vis was jammer genoeg meer de regel dan de uitzondering. Gelukkig is de waterkwaliteit er de laatste jaren toch iets op verbeterd.

IJsvogels zijn standvogels die het ganse jaar hier blijven. Een stevige winter met toegevroren rivieren en beken leidt in veel gevallen tot de hongerdood. Enkel aan de kust hebben ze in zo’n geval nog overlevingskansen. Zo is de spuikom in Oostende een gekende overwinteringsplaats. In onze streek biedt de omgeving van het eiland op de kruising van het Schipdonkkanaal en de vaart Oostende-Gent een goede kans om een ijsvogeltje te zien.

De naam “ijsvogel” komt vermoedelijk van de plaats waar je het gemakkelijkst een ijsvogel kunt waarnemen, en dat is een wak in het ijs van de beek in de winter, de enige plaats met kans op een visje. In het Engels spreken ze van een “kingfisher”, wegens zijn vaardigheden als visser. De Fransen noemen ze “Martin-pêcheur”, of Sint-Maartensvogel, omdat je ze eerder in het najaar en de winter waarneemt. Ik weet niet of er een eigen benaming is in het Ansbeeks?

In de Middeleeuwen werd in de volksmond het volgende verhaal verteld over hoe de ijsvogel aan zijn kleuren gekomen is:

Nadat Noë een duif uitgestuurd had vanop de ark om land te zoeken en die niet direct terugkwam, stuurde hij een ijsvogeltje uit op zoek naar vaste grond. Nu stormde het die dag zodat de ijsvogel omhoog de blauwe lucht invloog ver boven de golven. In het blauw van de hemel nam zijn rug diezelfde kleur aan. Op grote hoogte gekomen zag het vogeltje de zon opkomen boven zee en vloog er naartoe. Hoe dichter bij de zon, hoe meer zijn borst begon te schroeien en hoe rosser zijn buik werd. Onder het slaken van felle kreten “zie zie” dook het het water in om verkoeling te zoeken. Het bijkomende probleem was echter dat het de ark niet terugvond. Vandaag de dag nog zie je ijsvogels de ark zoeken langs beken en rivieren, luid roepend om Noë diets te maken dat ze land gevonden hebben.

Peter De Groote

Zie je een interessante vogel?

Neem een foto, en stuur die door naar Peter! (peter.degroote@icloud.com)

Dorpsraad

www.afrit12hansbeke.be.

25 november - 19.30 uur - Cultuuhuis Dorpsraad

De eerste dorpsraad in het Cultuurhuis.
Gewoontegetrouw maken we er dinsdag 25 november weer een gezellige avond van.
We geven een speciale attentie aan de Hansbekenaren die voor het eerst op de Dorpsraad aanwezig zijn.

Wat staat er op de agenda?

- Het gebruik van het Cultuurhuis
- De gemeentezaal en vroegere jongensschool: Wat nu?
- Is er een toekomst voor onze kerk?
- Het verkeer in de Vaartstraat en de Grote Merestraat
- De heraanleg Begijnhoflaan en Lindestraat
- De verkavelingen Hansbekedorp – Doornbosstraat
- De mountainbike-route
- Je eigen probleem of voorstel *(*)*

(*) doorspelen aub via mail info@afrit12hansbeke of signaleren aan: Bart de Wulf, Carine Dierickx, Lieve D'Haenens, Nele Union, Wouter Langeraert.

De Dorpsraad is voor iedereen.
Gratis. Je moet nergens lid van zijn. Welkom!

Goesting voor doeners

"Goesting voor doeners" is een inspiratie- en netwerkmoment voor burgerinitiatieven.
Op zaterdag 22 november (9.30 u.-14.00 u.) in de Farmfabriek in Deinze – Slachthuisstraat 20.

Afrit 12 Dorpsraad Hansbeke is met een stand aanwezig op uitnodiging van Avansa regio Gent.

Wat kan je verwachten?

- Een warme, feestelijke dag waar jij als trekker of doener gevierd wordt – met lekker ontbijt, smakelijke lunch, impro-comedy en live muziek.
- Inspirerende workshops vol nuttige tips, praktijkvoorbeelden én ruimte om ervaringen uit te wisselen.
- Een bruisende (burger)initiatievenmarkt waar je ontdekt wat er allemaal leeft in de regio.

Dorpsraad

www.afrit12hansbeke.be.

De Mythe

Bijna 2500 bezoekers en 200 verkochte boeken voor de tentoonstelling De Mythe van Hansbeke in het Cultuurhuis.

Iedereen was onder de indruk van de expo, het boek en zeker ook van het mooi gerenoveerde Cultuurhuis.

Bezoekers kwamen soms van ver buiten Deinze en uit andere provincies. Velen waren oprecht verbaasd over dit initiatief en aangenaam verrast dat dit mogelijk was in een klein landelijk dorp.

Zonder de medewerking van Stad Deinze en de steun van sponsors en bruikleengevers kon dit niet gerealiseerd worden.

Wij bedanken de kunstenaars, de eigenaars van de kunstwerken, de sponsors en alle medewerkers van de Stad Deinze en de Cultuurregio Leie-Schelde voor de financiële en materiële ondersteuning van De Mythe van Hansbeke.

Koen Degroote, Erfgoedvereniging Het Land van Nevele, Vlakaf en Afrit 12 zijn blij dat zij dit samen konden organiseren. Vooral ook dankzij de enthousiaste inzet van veel vrijwilligers.

Afrit 12 Dorpsraad Hansbeke wil de Hansbekenaren een stem geven voor alles wat hun dorp aanbelangt. Als dorpsraad hebben wij regelmatig overleg met de diensten van Stad Deinze. We proberen telkens om zowel problemen van algemeen belang te signaleren als om oplossingen te bedenken. Af en toe kunnen we ook suggesties doen. We roepen alle Hansbekenaren op om ons hun vragen en suggesties mee te delen via info@afrit12hansbeke.be. Volg ons op facebook en zie ook www.afrit12hansbeke.be

Nieuws van de school

Sint-Paulus basisschool OP WEG

Tijd om (voor) te lezen!

Iedereen weet ondertussen dat tijd vrijmaken voor boeken en lezen ontzettend belangrijk is. Daarom doen wij op school al jaren heel wat inspanningen om onze leerlingen op allerlei manieren te laten genieten van boeken.

Zo is er onze **boekenboot**, een boot vol boeken die over de kleuterspeelplaats rolt. Kleuters mogen er zelf een boekje uitkiezen, en de leerlingen van het vijfde leerjaar lezen met plezier verhaaltjes voor aan hun jongere vriendjes. Daarnaast gaan de leerlingen van het zesde leerjaar regelmatig voorlezen in de derde kleuterklas. Daarbij oefenen ze op intonatie, vlot lezen en gepaste denkvragen stellen. Een prachtig moment van samenwerking tussen jong en oud!

Voor alle leerlingen is er onze **schoolbibliotheek**. Daar kunnen ze boeken ontlenen om mee naar huis te nemen, of gewoon even rustig in de bib een boekje lezen.

In de kleuterklassen speelt het prentenboek een centrale rol. Met een goed gekozen verhaal brengen we nieuwe woordenschat binnen, prikkelen we de fantasie én oefenen we zelfs wiskundige vaardigheden. Na het voorlezen verwerken de kleuters het verhaal vaak op een actieve manier: via een poppenkast, een verteltafel of een creatieve opdracht. Zo wordt lezen niet alleen leuk, maar ook een belevenis waarbij kinderen spelenderwijs leren.

In het eerste leerjaar maken de leerlingen elke week kennis met onze '**leesmoekes**', een speciaal moment waarop zij in kleine groepjes hun leesniveau verder ontwikkelen.

Ook in de lagere school blijft lezen een belangrijk onderdeel van de klaswerking. De juffen lezen regelmatig een boek voor om de goesting om te lezen levendig te houden. Daarnaast werken we met de methode '***close reading***': een verhaal wordt tot wel drie keer herlezen, zodat leerlingen echt diep in de tekst duiken. Door gerichte vragen te stellen, stimuleren de leerkrachten het denk- en taalvermogen van hun leerlingen.

Bovendien doen we mee aan enkele leesinitiatieven zoals de Boekenmaand, de Voorleesweek en poëzieweek, zodat lezen nog meer in de kijker staat.

Elk schooljaar bezoeken de leerlingen van de lagere school een **auteur** in de bibliotheek van Landegem. Tijdens die ontmoetingen maken onze leerlingen kennis met echte schrijvers, ontdekken ze hoe een boek tot stand komt en worden ze aangemoedigd om te lezen en eventueel om zelf te schrijven.

Bij ons op school bruist het van het leesplezier voor groot en klein!

Silly Sirene

Sporha

BBC Wille Hansbeke met 3 op 6 op amper 1 zege van vierde plaats

Met drie zeges uit zes gespeelde matchen staat BBC Wille Hansbeke op amper twee punten van de vierde plaats. Daar tegenover staat echter dat één enkele nederlaag je plots naar de gevarenzone kan sleuren. Dat is de tol van spelen in de ijzersterke TDM2, zeg maar de derde klasse van het Belgische basketbal!

Iedereen kan winnen van iedereen. Een slogan die voor één keer wel opgaat. Met uitzondering dan van het semiprofessionele Basics Melsele. Deze op de grens van Oost-Vlaanderen en Antwerpen spelende club had eigenlijk in tweede klasse moeten zitten. Dat ging op het laatste nippertje echter niet door en dan krijg je te maken met een ploeg in je reeks die duidelijk "hors categorie" is. Niet voor niets schakelden zij profploeg Brussels uit in de beker van België en straks spelen ze voor 800 toeschouwers de volgende bekermatch tegen Oostende. Om maar te zeggen dat deze jongens geen spek zijn voor de Hansbeekse bek. En toch... en toch.....

Zweet water en bloed in de Nevelse Oostbroek

Tegen Sprimont -wat iedereen nummer twee noemt van de reeks- stak Hansbeke meer dan één hand uit naar de zege. Ook deze Luikse ploeg pakt uit met een aantal spelers voor wie basketbal spelen niet bepaald nog een hobby maar eerder een zware bijverdienste is. Werden we bij aanvang ogenschijnlijk nog weggespeeld door de vooral vanop rechts voortdurend binnen vallende bommen, dan gleed Hansbeke toch langzaam in de match. Aanwinst Augustin Ekolo deed de flink gevulde zaal uit zijn dak gaan, toen hij vanuit stilstand toch nog hoog genoeg sprong om de bal keihard door de ring te dunken. Bij de rust was alles bij 38-38 volledig te herdoen. Kwam dan de tweede helft en die begon dramatisch. De scheidsrechter gaf Ikolo een wel echt omstreden onsportieve fout mee toen hij hoog opveerde en in aanraking kwam met de bezoekende verdediger. Ikolo is echter duidelijk :"Ik sprong en mijn verdediger kwam in mijn landingszone terecht. Fout van hem dus en zeker geen onsportieve voor mij. Gezien het mijn tweede "speciale" fout gold, betekende dit de uitsluiting voor mij!". Als klap op de vuurpijl gaf de scheidsrechter meteen ook een technische fout aan de protesterende Gauthier Colpaert. Na dit tumult verloor Hansbeke duidelijk het noorden en sloegen de bezoekers een 15-puntenkloof die ze nooit meer volledig gedicht kregen. Eindstand 70-80! Dat Hansbeke tegen dit ijzersterke Sprimont zo'n vuist kon maken, bewees dat we het laatste van de ploeg nog niet gezien hebben. Afwachten wat er nog meer kan!

B-ploeg strijdt tegen degradatie!

Hansbeke B treedt aan in tweede provinciale en heeft het met vooralsnog amper één zege heel moeilijk. Kan Dirk Batts Claeys de ploeg in tweede houden? Het wordt een dubbeltje op zijn kant. Onze dames doen het weer behoorlijk. Met twee zeges uit zes matchen staan ze op een voorlopig achtste plaats. De jeugdwerking loopt nog altijd als een trein met een basketbal aanbod voor alle leeftijden. Uitbreiden is echter wegens beperkte zaalcapaciteit problematisch. Een misschien nog groter probleem blijft dat de A-ploeg op een zeer hoog niveau aantreedt voor optimale doorstroming vanuit de jeugdwerking. Dat er geen talent zou zijn, is absoluut onjuist. Graag verwijzen we naar Milan De Jaegher. Hij komt vanuit de jeugd en Hansbeke B en is nu een vaste waarde geworden bij Evergem in eerste provinciale. En er komen er nog aan!

Dit seizoen werden reeds 10 speeldagen gespeeld, een ploeg heeft maximum 30 officiële speeldagen.

Tijd voor een status:

- Onze **eerste herenploeg** staat op de vijfde plaats, een 15 op 15 werd geboekt, helaas werd er verloren van Waarschoot, Knesselare en Muide Gent.
- Onze **tweede herenploeg** staat op de zevende plaats, heel goed aan het seizoen begonnen maar ook hier moesten we de duimen leggen voor Zomergem en Vinkt.
- Onze **damesploeg** staat op de vijfde plaats, ook hier een hele sterke seizoensstart, met een topper tegen Lokeren voor de eerste plaats – waar Lokeren de sterkste ploeg was.
- Onze **recrea-damesploeg**, die niet in competitie speelt, won hun eerste oefenwedstrijd tegen Bellem.

Het kloppend hart van de club blijft onze jeugd, ook hier een overzicht:

- **Meisjes U16**, een ploeg van 17 meisjes en de enige jeugdploeg dat in competitie speelt, staat op de derde plaats, heel mooie overwinningen gehaald tegen Jago St-Amandsberg en Evergem
- **Meisjes U13**, een ploeg van 9 meisjes, week na week een plezier om de groei van de ploeg te zien, zowel voetballend als de samenhorigheid waardoor ze ook vaak hun wedstrijd winnen.
- **Jongens U11**, een ploeg van 12 jongens, veel ernst en gezag op de trainingen, met als resultaat, sterkte wedstrijden en overwinningen!
- **Meisjes U9**, een ploeg van 11 meisjes die veel plezier maakt en voetballend elke training bijleert om te winnen (de meeste wedstrijden) of met een klein verschil verliezen.
- **U7**, een ploeg van ongeveer 14 startende kinderen waar speelgenot en plezier voor iedereen centraal staat, dit samen met een voetbal technische opleiding.
- **U6**, een ploeg van ongeveer 10 startende kinderen, deze zullen vanaf het nieuwe jaar ook wedstrijden spelen.

Ook een speciale erkenning voor onze 7 **G-voetballers** (een G voetballer is een voetballer met een mentale beperking), een leuke groep die elke week traint en zich rustig klaarmaakt voor hun eerste wedstrijd.

Kom zeker onze ploegen aanmoedigen!

Het laatste weekend van november staat onze mosselsouper gepland. Deze wordt volledig gedragen door onze vrijwillige medewerkers (waarvoor een enorme dank!). De affiche vind je terug bij de Vooruitblik op p. 30. Inschrijven is de boodschap. Dit kan bij de bestuursleden of via onze website. De mosselen worden geleverd door Bart D'Haenens, de kaas-vleesplanken worden verzorgd door Mieke's Superetje. Allen welkom!

Het bestuur van Voetbal Hansbeke

Jan, Jo, Iris, Celien, Karel, Willy, Jozef, Franky, Wim

Kijk in de Leiespiegel

Gemeenteraad 25 september 2025

Bankautomaat

Er komt in Astene een cash-kiosk, geplaatst door Batopin. Alle gemeenteraadsleden juichen dit toe. Vanuit de oppositie - Peter Parmentier voor Groen & Vooruit, Karlien De Paepe van N-VA en Olaf Evrard van Vlaams Belang - komt de vraag wanneer er één komt in het Noorden van de stad nl. in Merendree, Landegem en Hansbeke. De federale overheid wil dat 90% van de inwoners op 5km van hun huis een bancontact hebben. Burgemeester De Reu (cd&v) belooft opnieuw aan te dringen maar Landegem krijgt prioriteit.

De negenproef van IVM

De negenproef is een plan van IVM om het restafval tegen 2030 te laten dalen tot 90 kg per inwoner.
Dit plan wordt door iedereen van de gemeenteraad goedgekeurd. Voor Bram Stroobandt van Groen & Vooruit betekent dit een verdubbeling van onze inspanning van de laatste 20 jaar. Maar hoe gaan we dit realiseren? Het is al een goed idee om de recyclageparken open te stellen voor inwoners uit de buurgemeenten.

Fietsstraten

Jan Pauwels van N-VA brengt dit punt aan. Op sommige plaatsen zijn deze fietsstraten heel duidelijk aangeduid (bijvoorbeeld in Nevele), op andere plaatsen o.a. in Hansbeke niet. Hij vraagt of er controle is op de naleving van dit reglement. Blijkbaar kan er nog niet beboet worden omdat er een Koninklijk Besluit ontbreekt. Men gaat zeker nagaan of men fietsstraten meer kan accentueren.

Statiegeld op blikjes en plastic flessen

Peter Parmentier wil een motie om de hogere overheid aan te sporen om statiegeld in te voeren. Een maatregel die in heel wat andere Europese landen geldt. Maar niet iedereen is het hierover eens. O.a. Hugo Schaeck van N-VA twijfelt eraan of dit het zwerfvuil zal verminderen. De motie wordt dus niet ingediend.

Mondelinge vragen

Hugo Schaeck stelt voor om de zalen in het nieuwe Cultuurhuis namen te geven van verdienstelijke, overleden dorpsgenoten bv. Willy Quintyn, Meester Leenknecht of Dolf Van De Sompel. Burgemeester De Reu antwoordt dat men niet van plan is om de zalen in gemeenschapszalen een naam te geven.

Kristof Van Den Berghe van Groen & Vooruit verneemt van schepen Johan Cornelis (cd&v) dat er een overleg komt met de bewoners van de Begijnhoflaan over de aanpassing van de beplanting. Ook de bewoners van de Lindestraat worden geraadpleegd over de beplanting in hun straat. Het wordt als één project beschouwd.

Schepen Marleen Vanlerberghe van cd&v legt Bram Stroobandt uit dat de tussenkomst voor psychologische hulpverlening aangepast is omdat de overheidssubsidie na corona weggevallen is. Toch blijft er bekommernis over het mentaal welzijn. Twee dagen per maand komt er een psycholoog van het het OCMW van Gent naar het Sociaal Huis van Deinze.

Gemeenteraad 23 oktober 2025

De kerkfabrieken

Annick Verstraete (Groen & Vooruit) vraagt waarom 1.200.000 euro voorzien wordt voor de kerkfabrieken waar er maar 900.000 euro gevraagd werd. Schepen Marleen Vanlerberghe (cd&v) zegt dat er nu al 1.010.000 euro als uitgaven voorzien is. Het overige geld wordt niet uitbetaald maar door het schepencollege als reservepotje behouden voor onvoorziene restauraties.

Goedgekeurd

- Het definitief ontwerp van de parkbegraafplaats in Bachte wordt goedgekeurd.
- Het bouwproject van de gemeenteschool De Vaart (Nevele) wordt goedgekeurd en het schepencollege mag een ontwerper aanstellen.

Huurwoningen

Het reglement conformiteitsattest voor huurwoningen wordt goedgekeurd. Het conformiteitsattest is een officieel document dat de gemeente aflevert en dat aantoont dat uw woning aan de minimale woningkwaliteitsnormen voldoet. Annick Verstraete vraagt waarom er gekozen wordt om eerst de woningen in de kern van Deinze te controleren. In de meeste gemeenten pakt men eerst de oudere woningen aan. Burgemeester Rutger De Reu (cd&v) motiveert dat zich in het centrum van Deinze de meeste wanpraktijken bevinden. Deze verhuurders zouden misschien de dans ontspringen als we eerst de oudste woningen onderzoeken. Olaf Evrard (Vlaams Belang) vindt één ambtenaar voor controle en zes ondersteunende functies een wanverhouding. De burgemeester zegt dat de ondersteunende ambtenaren ook instaan voor vaststelling en opvolging van de leegstand en energieprojecten.

Nieuw fietspad

Op de Durmenkerkweg wordt een dubbelrichtingsfietpad aangelegd. Jan Pauwels (N-VA) merkt op dat het fietspad een breedte van 3 meter zal hebben terwijl de totale breedte 6 meter is om de landbouwers toe te laten hun land te bereiken. Hoe worden andere voertuigen tegengehouden? Schepen Johan Cornelis (cd&v) antwoordt dat men tractorsluizen zal voorzien. Schepen Sofie D'hondt (Open Deinze) zegt dat voor de aansluiting op de Durmenstraat in een volgende fase zal samengewerkt worden met Lievegem. Jan Pauwels en Bram Stroobandt van Groen & Vooruit dringen aan om in de tussentijd de gevaarlijke oversteek aan te pakken.

Trajectcontroles

Voor de organisatie van de trajectcontroles treedt Deinze toe tot de raamovereenkomst Smartville. Matthias Neirynck (N-VA) verneemt dat ook speedpedelecs zullen gecontroleerd worden. Olaf Evrard stelt dat de primaire doelstelling van snelheidscontroles het handhaven van de regels is en het voorkomen van ongevallen met lichamelijk letsel. Hij heeft opgemerkt dat op Vaart Links veel vlugger gereden wordt dan de toegelaten 70 km/uur en is ervan overtuigd dat een ongeval daar zware gevolgen kan hebben. Hij meent dat dit een geschikte weg is voor trajectcontrole. Ronny Vermeulen van N-VA zegt dat de verkeerscommissie geen inspraak had bij het aanduiden van de locaties. Schepen Sofie D'hondt legt uit dat bij de keuze van de trajecten uitgegaan werd van een groot aantal voertuigen en zwakke weggebruikers over wegen zonder vrijliggend fietspad.

Verenigingen

Het reglement voor erkenning van verenigingen wordt goedgekeurd. Bram Stroobandt is verwonderd dat de adviesraden niet geconsulteerd werden. Schepen Jan Vermeulen (cd&v) zegt dat geen adviesraden nodig zijn omdat het reglement goed opgebouwd is. Burgemeester De Reu vult aan dat het reglement zorgt voor soepelheid in de erkenningsprocedure. De adviesraden zullen inspraak krijgen bij de opstelling van de subsidiereglementen.

Mondelinge vragen

Schepen Bart Van Thuyne antwoordt Peter Parmentier dat het beleidsplan Ruimte in opmaak is en dat er dus nog geen stedelijk reglement is dat verpaarding en vertuining beperkt. *(meer info zie kader*)

Bram Stroobandt verneemt van schepen Vermeulen dat VMM (Vlaamse Milieu Maatschappij) de vervuiling van de Poekebeek onderzoekt. Er volgt overleg met de burgemeester en de schepen van landbouw.

Verpaarding en **vertuining** zijn fenomenen waarbij landbouwgrond, vaak met een hoeve, wordt gekocht door niet-landbouwers. De hoeve wordt dan gebruikt als woning en de omliggende landbouwgrond wordt omgevormd tot een hobbyweide voor paarden (verpaarding) of een grote tuin (vertuining). Dit drijft de prijzen van landbouwgrond op en concurreert met landbouwers, hoewel de bestemming van de grond in principe agrarisch blijft.

Ignace Neerman

Tachtigers

Op zekere leeftijd heeft iemand heel wat te vertellen over het leven. Onze tachtigers zijn geboren tijdens de Tweede Wereldoorlog, maar daar weten ze niet veel meer van. Ze hebben hard moeten werken om er te komen en iets meer luxe te verwerven dan hun ouders. Vandaag leven ze in een wereld waar de veilige bescherming van de eigen cultuur lijkt weg te smelten, onomkeerbaar. Ze vertellen over een tijd met de komst van televisie, computer, gsm, internet, en druk autoverkeer. Van hun verhaal willen we een blijvende getuigenis maken. In de lijn van de grote literatuurstroming op het einde van de 19de eeuw, zetten zij hun getuigenis op papier.

Begin 2025 waren we op jacht in de Kippendonk en schoten Jan Bresseleers en Toni Martens aan. Een derde prooi, Ignace Neerman, was nog iets te jong om tachtiger genoemd te worden. Ondertussen ontsnapte hij naar Hansbekedorp 85/002. We voelen hem uitgebreid aan de tand in het mooie appartement.

Geboren aan de Oude Kale

Ik ben geboren juist na de tweede wereldoorlog op 19 juni 1945. Verander die inleiding dus maar (*lacht*). Ons huis stond aan (in) de Oude Kale, ik werd geboren met mijn voeten in het water. Bij het begin van de oorlog waren een paar honderd meter verder hevige gevechten geweest verder aan het Schipdonkkanaal. Mijn vader Leon Neerman was huisschilder maar ook toneelspeler en decorbouwer onder impuls van pastoor-schrijver-dichter Baziel De Craene. Hij trad op tot in het casino van Oostende. Hij huwde met Lucienne D'Hondt uit Evergem maar zorgde ook voor zijn moeder in dat huis. Mijn ouders kregen **vier kinderen**: Cecile (°1941), ikzelf, Leopold (°1947) die in de Donkerstraat woont en Fernand, geboren in 1949 maar helaas gestorven in 2019.

Ik ging naar de lagere school in Merendree, een mooie tijd. In het eerste leerjaar leerden we schoon schrijven met een griffel op een lei. Ik ruik nog de muffe geur van dat sponsdoosje. Ik was een jongen die een beetje op de achtergrond bleef maar steeds actief was om iets ondeugends uit te halen. Ik kon **vaders handtekening** goed nabootsen, dat was soms handig voor straf en rapporten. Bij meester Cocquyt herschiepen we elke bank in een fabriek, in plaats van boeken verzamelde iedereen er iets anders, zoals plastiek van stylo's en klein spul, metalen voorwerpen, sigarenkistjes, stukjes leder van sacochen, koffielepeltjes, voetbalprentjes, filmsterren, postzegels en noem maar op. Op een dag schoven we zachtjes allemaal onze banken naar één kant terwijl de meester op het bord schreef, dat was heffen met de knieën en zacht neerzetten en tegen de speeltijd stonden alle banken samen aan één kant. We speelden oorlog door met rekkertjes langs ons meetlat naar de landkaart te schieten achterin de klas. Meester Cocquyt liet dat allemaal gebeuren. Hij was secretaris van de voetbalclub en als we op het einde van de dag de les konden afleiden naar voetbal, vermeden we huiswerk. Toen

ik 13 jaar was zat ik bij meester Verwee die veel strenger was. We hadden wel wat in te halen. Hij bereidde ons goed voor op het middelbaar bij de Broeders in Aalter.

Een waaier van beroepen

Toen ik daar mijn tweede jaar zat, was ik te veel met **muziek** bezig. We hadden een clubje van drie muziek minnende vijftienjarigen die in een varkenskot (Klubhuis) naast chemieproeven ook muziek speelden: Armand Waelbroeck, Julien Van de Woestijne, en ikzelf. De school werd er te veel aan en ik werd de tweede werknemer in de **drukkerij** van de koster van Merendree Raphaël T'hooft. Dat was toen een kleine drukkerij-uitgeverij in de buurt van het station van Landegem. Daar werd het reclameblad "De Wegwijzer" gedrukt. Om het drukken beter onder de knie te krijgen, ging ik naar het VTI in de Boeveriestraat in Brugge. Ik ontdekte dat ik ook graag tekende en daar goed in was. Ik leerde er de typografie voor een diploma B6-B5. Toen had mijn vader te veel werk, en een korte tijd hielp ik hem als zelfstandig **schilder** maar dat werd al vlug door broer Fernand overgenomen. Dus trok ik naar de Cartonnage Courtens in de Gentse Ooievaarstraat. Als drukker leerde ik daar de offsetmethode en ben ik naar een ander bedrijf gegaan als offsetdrukker. Dat gaf een betere wedde, tot ik daar mijn teen brak en in het gips moest.

Ons clubje in Merendree werd een heuse **rockband**, ik was toen al 16. Antoine Martens en zijn neef Raoul, die ook al een muziekclubje hadden, kwamen aanvullen. Het werd The Lightnings gedoopt. We hadden in 1962 ook een eigen illegale radiozender, een heuse vrije radio, "Radio Amapola". Op zondag tussen 11.30 uur en 12.00 uur maakten we radio met muziek en interviews, en met reclame voor "The Lightnings" natuurlijk. We maakten zelf wimpels met onze foto en verkochten die. De meisjes hingen dat aan hun fiets. Ons eerste optreden was op de Vlaams kermis in de hovingen van "Kasteel van Melderen" op 21 juli 1962. We pikten de huisradio van vader Van De Woestijne terwijl hij zijn middagdutje deed want we hadden slechts één versterker. Om instrumenten en versterking te kunnen kopen, haalden we oud ijzer en oud papier op en verkochten dat. Zo hebben we onbewust een stuk van het kerkhekken mee verkocht omdat ons oud ijzer daar toevallig tegenaan lag (*lacht*). Antoine Martens, de televisiehersteller, was onze drummer en stak later zelf de versterkers in elkaar. Zo was onze eerste groep The Lightnings geboren, met muziek van Little Richard, Buddy Holly, Bill Haley, Cliff Richard, Peter Koelewijn, Elvis Presley…, echt Rock & Roll! Door dat optreden hadden we meteen drie nieuwe contracten. Het succes werd steeds groter. In 1964 traden we op in de Capitool in Aalter met vier orkesten waaronder de grote Salvatore Adamo. We speelden de pannen van het dak, de volgende groep moest niet beginnen. Wij werden terug op het podium geroepen, en in die week erop kreeg ik van Mevr. Maes een rekening van schade in de zaal die aangericht was door onze fans. Toen kwam ook het einde van The Lightnings want we moesten met drie bijna tegelijk bij het leger. Na de dienst maakte ik zelf mijn basgitaar en kwam de nieuwe groep "The Starfighters"

Een neef van mij had een **meubelzaak** 'Nepla' in Nevele. Toen mijn voet in de plaaster zat, ben ik gaan helpen en ben er 17 jaar gebleven. Ik werkte heel graag in hout en ik mocht er beginnen met een trapleuning te maken. Ik werkte ook in het magazijn en voerde uit. Hij kocht panden die we stripten en renoveerden. Ik heb meubels getekend, series eetkamers, bankstellen, bars met veel laswerk enz. Daar heb ik alles geleerd wat nodig is in de bouw: waterleiding leggen, vloeren, ramen, deuren, daken zetten, alle stielen, behalve elektriciteit. Met mijn

ogen stal ik van de stielmannen. Ik heb ook nooit schrik gehad om in de hoogte te werken. Aan zee bouwden we een building van 10 verdiepingen, zo groeit ge met de verdiepingen mee. Mijn neef vormde zijn privéfirma om tot een NV en zette 30 appartementen. Hij kocht het kasteel van Kervijn de Meerendré waar we drie jaar aan verbouwden en tegelijk opende hij een winkel in Deinze, die niet goed rendeerde. Enfin, zijn firma ging niet falliet maar stopte de activiteiten. Dus werd ik maar terug schilder bij een jong bedrijf Sonneville in Zomergem waar ik bijna 20 jaar werkte. We schilderden luifels en shops van tankstations het land door, tot in Eupen, drie uur heen, drie terug, van 's morgens heel vroeg tot 's avonds laat. In Arlon bleef ik op hotel tot het werk af was, ook in Barchon. Maar Genk of Hasselt en Charleroi, dat noemden we dicht bij huis. Vroeg vertrekken en laat terug komen vermeed de files. Als ploegbaas zat ik daarna zeer veel in Staalreus Sidmar. Zo kwam ik in alle afdelingen van de fabriek. Als vertrouwenspersoon, van de directieburelen tot de meest beveiligde afdelingen. Meestal in functie van verbouwing en schilderwerken maar ook in functie van aan-bestedingen. In de streek van Leuven werkte ik privé bij zeer veel professoren.

Ik heb een druk leven gehad en ging op 58 jaar op pensioen, in 2003, na een gevulde loopbaan van 42 jaar. (En in de weekends op het podium!)

Nog meer muziek

Als ik niet werkte, speelde ik muziek. Toen ik 16 jaar oud was ging ik veel uit met Raoul "Carrens" De Clercq. Uit noodzaak want we konden geen noot muziek en moesten alles **op café** leren. We trokken naar cafés, o.a. De Paele, Onder de toren, en bij Cyrielken ('t Bakkerken) in Hansbeke en naar de Kleine Riva, Noppes en Van Wassenhove in Landegem. We beluisterden op de jukebox de liedjes om die te kunnen naspelen. Op zaterdagen namen we de trein naar Gent om bij muziekwinkel Neirynck snaren of een plectrum te kopen. We reden om met de studenten(meisjes) na schooltijd terug te komen. Op één van die treinritten leerde ik **Rita Van Hove** kennen. Ik had een lijstje met meisjes om af te vinken. Rita stond niet meteen bovenaan maar door optredens op sportplein Borluut in 1963 en op de Vlaamse kermis van

onderpastoor Janssens op de jongenskoer aan de Melkerijstraat werd het menens. Rita was 15, ik 17,5! Ik toonde haar mijn gitaar in de coulissen en 't was bingo. Rita reed mee op de bromfiets en hield mijn gitaar vast. Ik moest dat volhouden tot mijn legerdienst voor ik de eerste keer bij Rita thuis mocht komen van moeder Albertine in de schoenwinkel aan de spooroverweg in de Nevelestraat . Ikzelf vond Rita op haar 15de heel schoon en niet te jong, maar moeder vond van wel.

Na mijn **legerdienst** ging het pijlsnel omhoog met The Starfighters, een naam die ik bedacht. We hadden al twee contracten en nog geen drummer. Dus moest Fernand het maar leren. Na vier maanden begon hij trillend en bevend aan zijn publieksdoop. Raoul bleef zingen bij onze vorige groep, maar Luc Maenhout uit Nevele was de grondlegger van onze nieuwe samenkomst. Hij speelde slaggitaar en kon muziek! Carlos Roesbeke, sologitaar, kende ik van "Jack and the Jumpers" en iets later kwam Huguette De Keyser erbij met accordeon en elektrisch orgel, in vervanging van Carlos. In '69 en '70 kwamen we telkens live op BRT-televisie (nu VRT). Daardoor kregen we contracten van Antwerpen tot de kust. In de brede regio waren we een zeer succesvolle groep.

Daarnaast en soms tegelijk speelde ik ook in andere groepen: The Larks uit Zomergem, waarmee ik ook in Zwitserland heb opgetreden en waar ik ook reeds een 25 jaar mee samenspeel. The Balloons met zangeres Marijke Verbeke uit Aalter, die meer dan dertig jaar mijn sympathieke buurvrouw was. The Calimero's uit Gent, The Hurrycanes uit Brugge een drietal jaren, De Vlaamse Filmkes uit Landegem, Monika and the Crazy Monkees met Marieke Bresseleers, dochter van Marijke en Jan, op de Gentse Feesten met gelegenheidsgroepjes. Reeds vanaf 2011 speel ik ook mee met de Hansbeekse groep Spinewood, waar je me rechts op de foto ziet staan. Ik moet eerlijk zijn: ik kan geen noten lezen, speel zuiver op gehoor, een drietal jaren op slaggitaar, en 60 jaar op basgitaar.

57 jaar Kippendonk

Rita en ik **trouwden** op 13 juli 1968 en gingen in de Kippendonk wonen in een dubbelwoonst met Eric Van Vynckt en Annie Van Wassenhove. Na een jaar bouwden zij in de Kapellenstraat/Grote Merestraat. Dan kwamen Gerard Geirnaert en Godelieve Secelle naast ons wonen. We bleven ruim 56 jaar aangename buren. Rita werkte haar hele loopbaan

in de schoenenwinkel van Torfs in de Langemunt te Gent. Officieel woonden we daar, en was de Kippendonk ons buitenverblijf. De elektriciteit had er maar twee ampère en één stopcontact, ik kon me niet elektrisch scheren. We hebben het kunnen opdrijven naar zes ampère maar een telefoon-aansluiting was lang niet mogelijk in de Far West van Hansbeke.

Op 13 juni 1971 werd onze **zoon** Christoph geboren. Hij woont nu in De Pinte en is gehuwd met Katrien Moentjens die een apotheek heeft in Sint-Martens-Latem. Ze hebben twee kinderen, Leon en Anna. Hij werkte eerst in de Pharma-industrie. Daarna bij kunstenaar Wim Delvoye in Gentbrugge. Hij woonde ook geruime tijd in een loft boven Delvoye. Hij werkte daarna in het "SMAK" in Gent en nu voor een transportfirma die kunstwerken doorheen Europa vervoert: schilderijen, beelden en zelfs een torenklok van meer dan 1000 kg. Christoph kent heel veel kunstenaars…

Zes maanden geleden **verhuisden** wij na 57 jaar van de Kippendonk naar hier. Het Ameldonk-stedeken staat al op een kaart van 1500, het huidig huis werd gebouwd in 1871 en zal nu terug verbouwd worden. Met spijt in het hart moesten we het huis en het hof, waar ik graag in werkte en leefde, verlaten. Dat Rita kampt met een zware ziekte maakt het allemaal wat moeilijker.

Nog andere hobby's

Naast mijn muziekexploten werkte ik graag mee aan de oprichting van een gebouw voor de **bolderclub** 'De Ware Vrienden' op het erf van goede buurman Roger Van Wassenhove tegen de spoorweg aan. Daar was een bolterrein waar we met oudere buren Maurice De Muyt, Kamiel Bogaert en Jozef De Roo speelden. Met jongere leden bouwden we een boltent. We legden geld samen om te financieren en toen het klaar was hielden we een opening en een stoet naar de woning van Jan Bresseleers voor de receptie. Chris Van de Voorde was onze voorzitter. Met Jan heb ik een zeer goede band. We reisden trouwens wel dertien keer samen door Europa om musea en steden te bezoeken, iedere reis was altijd 4.000 tot 5.000 km.

Ik wil niet in een vliegtuig stappen, dan moet je maar kilometers bollen… Marieke, de dochter van Jan duidde op een kaart een land aan en, hop, wij waren weg. We bezoeken mekaar regelmatig om onze geest te verrijken. Ik heb ook meerdere kapellen binnenin opnieuw geschilderd. Die van Reibroek aan de Ostijnstraat is misschien wel het best geslaagd met de 400 gotieke letters en de medallions waarvan drie kwart verdwenen was, met de zeven stralen die de Zeven Weeën van Maria voorstellen. De kapel aan het kerkhof heb ik wat geretoucheerd. De kapel in de Wulfhoek was moeilijker omdat de muren te vochtig waren, en nog enkele in Landegem. Voor Philomenakapel, waar de kleuren verkeerd gekozen zijn, maakte ik een ontwerp dat ik nog voorlegde aan graaf Boudewijn die toen al zeer ziek was. Misschien zal ik het nog eens uitvoeren nu ik hier toch dichtbij woon…

Veel tijd besteed ik aan **lesgeven** in De Kunstgreep in de lokalen van de jongensschool. Ik geef er met drie lesgevers voor de volwassenen basistekenen op maandag. Voor het schilderen zijn er andere lesgevers. Op dinsdagnamiddag doe ik hetzelfde in Ledeberg. In het begin van het schooljaar zitten er 22 leerlingen in de klas, wat veel is, maar niet iedereen houdt vol.

Mijn devies is: stillekens voort leven en van alles blijven doen.

Dat levert inderdaad een boeiend leven én een lang verhaal.

Zjeraar: 'Nie genoeg kunstenoire om mee te doen mee de Miede van Ansbeke?'

Wie ben ik

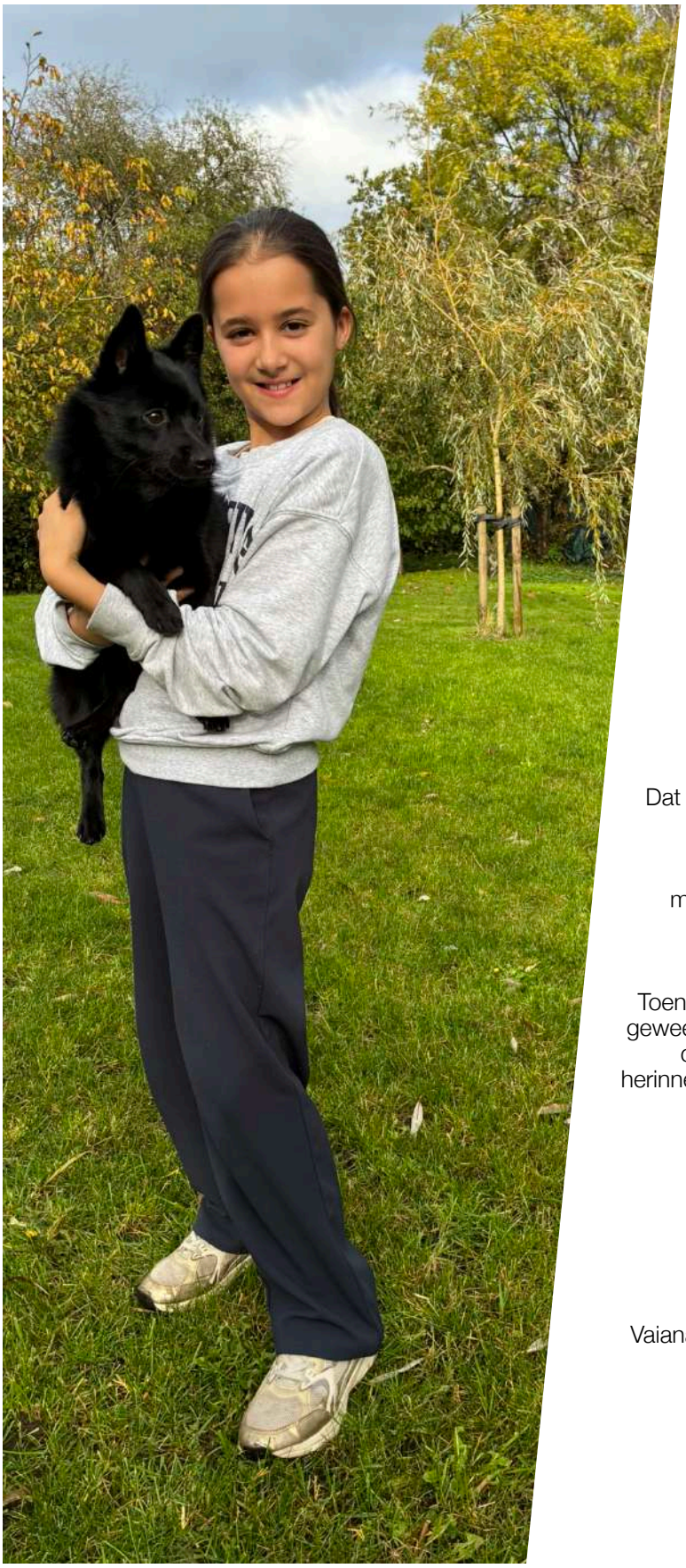

Hoe heet je?
Mijn naam is Lisa Martroye.

Hoe oud ben je?
Ik ben 11 jaar.

Wie zijn jouw ouders?
Mijn papa is Vincent Martroye,
en mijn mama is Nathalie Van Parys.
Ik heb één broer, Brent.

Waar woon je?
Ik woon in de Reibroekstraat.

Waar ga je naar school?
Ik zit in het 6de in Sint-Paulus
hier in Hansbeke. Ik ben nog op zoek naar
een leuke school voor volgend schooljaar.

Wat is jouw grootste droom?
Ik wil later heel graag iets doen met kindjes.

Waar ben je fier op?
Ik ben best wel fier op mijn turnprestaties.
Ik zit in de competitiegroep van Gymna.

Waar ben je niet zo handig in?
Opruimen...

Wat wil je zeker eens meemaken?
Dat ons hondje pups krijgt lijkt me wel heel leuk!

Waar ontmoet je jouw vrienden?
Ik heb veel vriendinnetjes bij het turnen,
maar ik zie ze ook bij hen thuis of bij mij thuis.

Als we je nu naar een plek op de wereld konden toveren, welke plek zou dat zijn?
Toen ik klein was zijn we eens naar Gran Canaria geweest. Ik zou dat heel graag nog eens opnieuw doen omdat ik me daar niet zoveel meer van herinner. Ik herinner me nog dat de Kerstman daar rond het zwembad liep.
Ik zou wel graag mijn hondje meenemen...

Wat doe je zoal met je zakgeld?
Ik spaar mijn zakgeld,
maar niet met een specifiek doel.

Voor welke film blijf je thuis?
Vaiana vind ik wel leuk. Ik heb die al enkele malen gezien, maar ik blijf deze mooi vinden

Welke plek in Hansbeke vind je mooi?
Mijn tuin.
Ik speel er graag en er staat een trampoline!

Terugblik

Het Plantjesweekend voor
Kom op tegen Kanker

De eerste azaleaverkoop met ons team van 20 man/vrouw sterk was een groot succes. Met een klein hartje hadden we 400 plantjes besteld. Tot onze verbazing en grote vreugde werden er al 115 op voorhand gereserveerd. En op zaterdag liep de verkoop als een trein. Reeds rond 11.00 uur was de voorraad zodanig geslonken dat we er nog 80 bij bestelden die even na 12.00 uur werden geleverd.

Het allerlaatste plantje werd even voor het sluitingsuur van Miekes Superetje verkocht aan iemand die daardoor zijn stoofvlees riskeerde te laten aanbranden.

Dankzij nog enkele gulle vrije bijdragen verzamelden we in totaal het mooie bedrag van **5140,91 euro voor Kom op tegen Kanker!**

Bedankt aan iedereen die op een of andere manier heeft bijgedragen aan het succes van deze dag en uiteraard ook aan iedereen die één of meer azalea's heeft gekocht. Dank ook voor de vele warme reacties die we mochten ontvangen. Bij leven en welzijn doen we deze actie volgend jaar nog eens over, het 3de weekend van september.

Kermis in oktober

Samenkomst van 75-jarigen

Tien meisjes en tien jongens geboren in 1950, die op de Hansbeekse schoolbanken hebben gezeten, ontmoetten elkaar in 't Biezemhof te Aalter. De vijfjaarlijkse bijeenkomst werd omwille van Corona in 2020 geskipt. Het werd een gezellig weerzien op 27 september 2025. De organisatie lag in handen van Charlette Baele, Joseph Geirnaert, Roger Laroy en Anny Schelstraete.

Vooruitblik

Donderdagavond 13 november, 11 december en 8 januari: **haak- en breicafé**. Je neemt zelf een haak- en breiproject mee waar je aan bezig bent en of hulp kunt bij gebruiken. Of je leert ter plekke iets maken. Je hoeft niet veel te kunnen. Ervaren en onervaren haaksters en breisters werken samen gezellig aan verschillende projecten. Meer info bij Sabine De Pauw 0473 50 72 95

Donderdagavond 20 november: **spreads en smeersels**. Ze zijn zo makkelijk te maken en handig om te bewaren in de frigo. Voor toastjes, boterhammen, tussen wraps. Marleen Van Ooteghem leert ons nieuwe en originele recepten kennen. Meer info bij Nele Bucket 0498 05 49 65

Vrijdagavond 23 januari: **Nieuwjaarscafé** . Meer info bij Marleen Huys 0486 32 50 57

18 november: **bakles** met Marleen Van Ooteghem om 19.00 uur in de eetzaal van de school

- perenkruimelvlaai
- broodjes zonder rijzen
- ricottataart met rode bessen
- speculaascupcakes

13 december: **bloemschikken** om 13.30 uur voor iedereen (kerststuk)
14 december: **Kerstfeest** (enkel voor leden en hun partner) in het cultuurhuis

11.11.11-actie

Voor en na 11 november gaan Scouting Nieuwland en een tiental volwassenen overal aanbellen om steun te vragen in de Hansbeekse straten voor de actie die in het teken van meer menselijkheid staat. Je kan wenskaarten bekomen, chocolade kopen of geld geven.

Op zaterdagavond 15 november treden in Arscene om 20.20 uur Les Cochons du Monde op, met een boeiend gesprek met nieuwkomer Christina uit Ecuador.

De Nevelse 11.11.11-ploeg werkt mee aan het Film Food Festival in het Landegemse 't Schaaphof, Grote Heirenthoek 24. Op 6 december om 20.00 uur wordt de film Feeding Tomorrow getoond. Een film van Oliver English en Simon English – VS, 2024 – 79 min.
Kom mee kijken naar een inspirerende documentaire over boeren, denkers en doeners die werken aan een gezonder voedselsysteem.

Zaterdag 15 november 2025

les Cochons du Monde - i.s.m. 11.11.11

We horen vaak hoe de Vlamingen naar mensen met een migratieachtergrond kijken, maar hoe kijken zij naar ons? Dat komen we te weten in een interview met nieuwkomers **Christina** uit Ecuador & **Nerouz** uit Syrië.

Daarna volgt het 'grensoverschrijdend' post-punk positivisme van Les Cochons Sublimes, voor de gelegenheid Les Cochons du Monde. Begonnen als pure folkband is het repertoire een mengelmoes van oude partituren die in een nieuw arrangement werden gestoken. Bourrées, mazurka's, walsen, Scottish in eigenzinnige en dansbare melodieën.

Zondag 16 november 2025

Kunstendag voor Kinderen - Chee Chee Koelee

Met accordeon, ukelele en haar eigen verhalen neemt Hilde je mee in haar boot op zee voor een boeiende muzikale reis. Na enkele wereldwijde muziektournees kreeg haar vredeslied strofes in vele talen. Zing mee in het Duits, Frans, Chinees... of kies je liever Hansbeeks

Zaterdag 29 november 2025

L'Escaut Blues - Female Blues Legacies

Nette Mortelmans vertolkt en eert sterke vrouwen die met stalen stem de complexiteit van het leven bezongen. Verhalen van onder meer Bessie Smith worden nieuw leven ingeblazen. Met een bruisend orkest word je teruggeflitst naar de jaren 1920. Met o.a. Koen De Cauter, Hans Mortelmans en Djalt Baculalay.

Zaterdag 6 december 2025

Ciska Ciska - debuutalbum

Ciska Ciska is het project rond singer-songwriter Ciska Dhaenens (25), die een breekbare kracht weet te leggen in onwezenlijk mooie songs. Voor wie haar familienaam kan associëren met muziek en zeker voor wie in Hansbeke woont, is de link snel gelegd. Inderdaad, Ciska is de dochter van Dirk (Derek) en zus van Vito. Een muzikale familie... De verleidelijke mengeling van indie en americana beweegt waar ook de schaduwen van persoonlijke alt-country-idolen als Julia Jacklin, Adrienne Lenker (o.a. Big Thief) en Aldous Harding vertoeven.

Zaterdag 20 december 2025

Silver Foxes - American style

De obsessie voor Country, Folk, Blues, Tex Mex bracht deze heren van stand in 1995 samen, met name Patrick Riguelle, Pol De Poorter en Mich Verbelen, in 1995 voor het eerst bij elkaar bracht. Het trio werd in 2001 een kwartet met toevoeging van gitarist Chris Peeters. Voor wie van Ry Cooder, The Band, Leon Redbone, Doc Watson, Chet Atkins enz. houdt.

Info en reservatie: www.arscene.be

Vooruitblik

Tam tam

Terug een groentekraam op de markt

Er was eerst een groentekraam van Drongen, dan kwam iemand van het Oudenaardse en dan was er niets meer. Tot Heleen Dewanckele het initiatief nam om met groenten en fruit van 't Schaaphof naar de Hansbeekse dinsdagmarkt te komen. Half september kwam ze van Grote Heirenthoek 24 in Landegem naar de wekelijkse markt op de stationsparking gereden.

Ze verkoopt vooral eigen producten van 't Schaaphof, allemaal bio, aangevuld met groenten en fruit van collega's biotelers uit het Meetjesland. Het Livinushof van Sint-Margriete en fruitbedrijf Van Eykeren uit Watervliet. Twee keer Sint-Laureins dus. 't Schaaphof bestaat nu ook al bijna tien jaar.

Heleen is van plan om het jaar door groenten en fruit aan te bieden. In de winter is er natuurlijk een dipje op 't Schaaphof en moet er wat meer aangekocht worden. Het ritme van de seizoenen dus… De markt in Hansbeke vindt ze "super gezellig". Ze houdt ervan de mensen ter plaatse te bedienen. 'Lokaal' en 'sociaal' zit in het DNA van 't Schaaphof.

Op 't Schaaphof werken drie boerinnen. De andere staan op de boerenmarkt vrijdagnamiddag in De Pinte en zaterdagvoormiddag aan de kerk van Drongen. De Landegemse boerenmarkt doen ze niet aan omdat heel wat mensen een abonnement hebben om te komen plukken op 't Schaaphof zelf.

Verhuisd

Jeannine De Coster van Palestraat 20 naar WZC Ter Leenen Nevele, sinds juli

Nieuwe inwoners

Gilles De Rauw - Van Quickelberghe, van Zwijnaarde en Nazareth naar Zandestraat 59, sinds eind februari

Bogdan en Alexandre Oniga in Zandestraat 40B

Gehuwd

Yannic De Fruyt en Annelies Botterman, Ostijnstraat 2, op 13 augustus

Geboren

Jutta De Vos, dochter van Jonas en Lien Ooghe, zus van Bente, Grote Merestraat 8, op 20 mei

Theo Maeyens, zoon van Stan en Katrijn Claeys, broer van Lena, Cardijnlaan 76, op 18 juli

Lize Canoot, dochter van Simon en Jolien Van Pöucke, Donkerstraat 9, op 26 augustus

Leon Van den Broeck, zoon van Arne en Laura Van Dorpe, Nevelestraat 13, op 23 september

Gestorven

Roland Cleppe, echtgenoot van Marlene De Cloet, Nevelestraat 15, ° Gent 23 oktober 1946, † AZ Sint-Lucas Gent 23 september

Alle nuttige informatie mag doorgegeven worden aan je verspreider of aan redactie@vlakaf.be.

LACHPAUZE

Wat doet een olifant in de koelkast?

Bibberen, net als jij! 🐘❄️

MARCEL (10J) UIT DE KERKAKKERSTRAAT

Erwin Mortier: Vlaamse vergezichten

Voor de boekpresentatie speelde Erwin op 5 september 2025 een thuismatch in het Gentse Begijnhof Ter Hoyen. Helaas te laat voor het septembernummer van Vlakaf. Hij kwam graag naar Hansbeke voor een interview bij de reporter die hem ooit interviewde over zijn debuutroman 'Marcel' in 1999. Mét lullige foto in de ouderlijke serre Reibroekstraat 68. Nu doen we het op zijn verzoek in het Cultuurhuis, de plek waar meester Leenknecht hem de weg naar boeken wees, vanaf zijn kinderjaren.

We zitten, midden in de tentoonstelling 'De Mythe van Hansbeke', op de bovenste verdieping aan de bronzen tafel van Dirk De Groeve. Een soliede basis voor een lichtvoetig gesprek.

Erwin, je lijkt in je boek wat afstand te willen nemen van de bepalende invloed van het katholicisme en van de Vlaamsgezindheid van je grootouders.

Ik heb inderdaad de sfeer willen evoceren van een dorp waar kerk, school en kasteel de zwaartepunten waren waar alles rond draaide. Mijn grootouders gingen heel veel naar de kerk, mijn moeder en zussen zongen in het koor, ik was even misdienaar… Tot ik in een processie kaarsvet in mijn gezicht kreeg (glimlacht). De uitbundige liefde voor Vlaanderen belijd ik niet meer. Een figuur als Cyriel Verschaeve heb ik tot zijn ware proporties herleid. Mijn vader Paul heeft me ingeprent dat we moeten oppassen voor separatisme. Als ik zie hoe het nationalisme overal sterker wordt, huiver ik. We moeten daar niet aan toegeven. In de schilderkunst kwamen de mooiste werken tot stand door het coloriet van de Vlamingen te mengen met het perspectief van de Italianen. Cultuur is eigenlijk per definitie iets dat grenzen overstijgt.

Wijd je daarom ook verschillende bladzijden aan het werk van Franz Hellens, een Gentenaar die in het Frans schreef, zoals Maurice Maeterlinck?

Inderdaad, hij was een groot intellectueel met schitterende werken, maar veel van het verleden is inderdaad vergeten. De invloed van Franstalige schrijvers was nochtans een verrijking.

Je schrijft dat je een topofiel bent, iemand die graag terugkeert naar plaatsen die veel voor hem betekenen. Maar ben je ook geen nostalgicus?

Ik ben een historicus en heb een grote liefde voor het verleden, maar zeker niet in de zin van "vroeger was alles beter". Uit het verleden kunnen veel lessen getrokken worden, heel veel. Maar lang niet altijd positieve als we alleen al naar de laatste honderd jaar

op dit continent kijken. Soms kan ik wel nostalgisch zijn naar het landschap uit mijn kindertijd, met zijn behaaglijke houtkanten rond de weilanden. Dat lijkt me een vrij onschuldige nostalgie.

Je schrijft in een meanderende taal, de sfeer van de bochten van de kronkelende Leie.
Wellicht ben ik het meest beïnvloed door de boeken van de gezusters Loveling en Cyriel Buysse, bij mijn grootmoeder op de boekenplank en uit de bibliotheek van Hansbeke. En inderdaad, zeker in dit boek wilde ik de schittering van al die rivierarmen in de taal vangen.

'Hansbeke': nergens komt de plaatsnaam voor in het boek, wel Merendree, Leerne, Bellem… Ik lees omschrijvingen als 'het meest noordelijke dorp tegen het kanaal Gent-Brugge' (p. 61), 'een dorp ten westen van Merendree' (p. 142) , 'ik kom terug om de landweg voorbij de oude melkerij en de lindedreef naar het kasteel te zien…' (p. 152). Waarom Erwin, waarom?
Ik heb het boek afgewerkt in de periode dat mijn zus An zo ziek was. Ze heeft het jammer genoeg niet meer kunnen lezen.

De band die ik had, is een stuk doorgeknipt. We gingen vaak wandelen door de landerijen, het landschap dat ons zo dierbaar was.

Terwijl ik het boek schreef had ik het gevoel dat ik iets te intiems prijsgaf als ik Ans Beke zo duidelijk benoemde.

Dank voor dit eerste gesprek.
We geven je nu in handen van de curator van deze tentoonstelling, Koen Degroote, voor een foto.

Dit is het begin van een interview.

Het grote werk komt op **zaterdag 7 maart 2026**.

Erwin komt dan in het Cultuurhuis zijn boek voorstellen.

Iedereen is van harte uitgenodigd om dit mee te maken.

Noteer alvast de datum!

Artikels of andere bijdragen (bv. lezersbrieven) moeten binnen zijn bij de redactie

vóór 20 december 2025, via redactie@vlakaf.be

Puzzel

Filippine

1. populaire drank
2. zoete lekkernij met ruitmotief
3. zeevruchtenklassieker
4. klassiek voorgerecht met schaaldier
5. romig gerecht uit Gent
6. stoofgerecht met bruin bier
7. wereldwijd geassocieerd met België
8. klassiek winters stoofgerecht
9. heerlijk omhulsel, lekker vanbinnen
10. krokant hapje met schaaldier
11. met ham en kaassaus
12. koekje met kaneel
13. zoete variant uit Luik
14. kruidig gerecht met vis
15. nationale trots, vaak in een puntzak

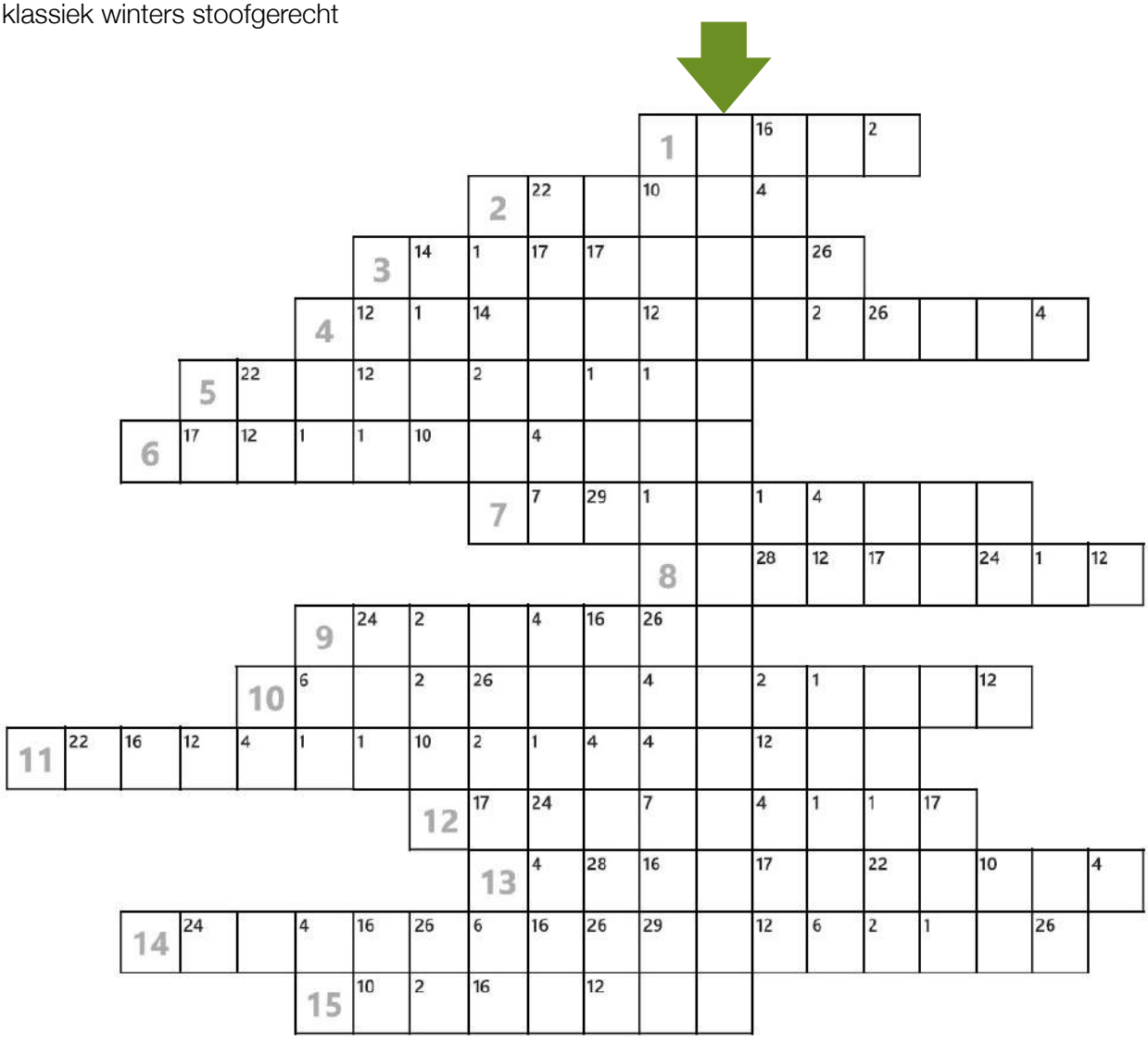

Nieuws van de redactie

Lees je Vlakaf nog in 2026?

Een laatste oproep voor wie nog niet betaalde…

Hansbekenaren die hun verspreider in de straat misten, kunnen nog snel **12 euro** betalen op rekeningnummer **BE90 8902 6403 4132** (IBAN) van Vlakaf, Reibroekstraat 85, 9850 - Hansbeke, om het januarinummer niet te missen. Vermeld zeker je adres a.u.b.

Speciale mededeling voor Merendreestraat en Overbroekkouterslag: de verspreidster sukkelt met een kwetsuur. We zoeken naar een oplossing. Vlakaf zal je kunnen blijven lezen. Beloofd!

Speciaal voor de **postabonnementen**: Graag snel **16 euro** betalen vóór 1 december 2025. Dan kan Marleen Van Ooteghem de administratie in orde maken voor het januarinummer.

Tegen **8 euro** krijg je Vlakaf elektronisch doorgestuurd. Dit is in de eerste plaats bedoeld voor lezers in het buitenland die de band met Hansbeke willen behouden.

De Mythe van Hansbeke

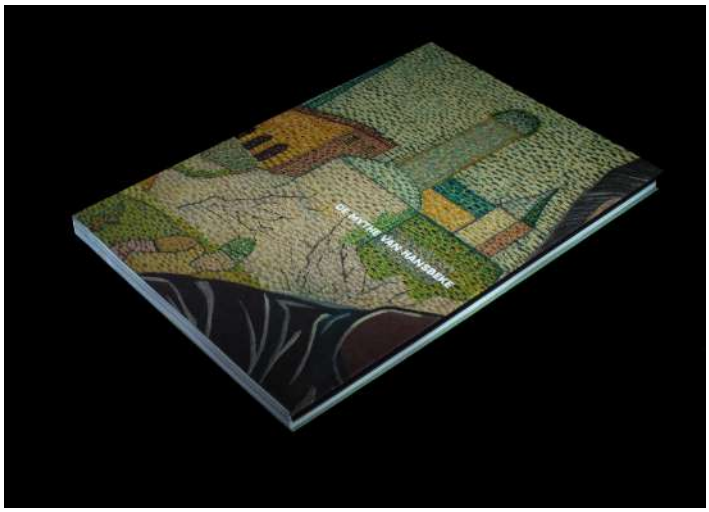

Het boek De Mythe van Hansbeke 50 jaar kunstenaarskolonie 1975-2025 toont beeldend werk van de professionele kunstenaars die ooit in Hansbeke woonden.

De geselecteerde werken roepen de periode op waarin ze hier actief waren.

De eersten arriveerden in 1974-75, een mooie aanleiding om deze nooit eerder bij elkaar gebrachte Hansbeekse werken 50 jaar later te verenigen.

Het boek is verkrijgbaar bij auteur Koen Degroote (Begijnhoflaan 12) en 't Pestelijntje aan 40 euro, is 185 x 273 mm en telt 160 pagina's. Het fungeert als catalogus aangevuld met kunstenaarsinterviews, foto's, drukwerk en personalia.

Kunstenaars

Hilde Boy - Jan Burssens – Wim De Cauter – Hugo De Clercq – Dirk De Groeve – Etienne Desmet – Dirk Kerkhove – Fred Haezebroeck – Hélène Knapen – Frans Labath – Pjeroo Roobjee – Philippe Vandenberg - Jan Vanden Berghe – Marc Van Overbeke - Joe Van Rossem

Fotografie

Walter De Mulder - Juul Vandevelde - Norbert Maes

Alziend oog

De Dalestraat zakt weg.

Redactieadres	Frank Langeraert Karmenhoekstraat 7 9850 Hansbeke
Redactie	Miguel Berteloot Veerle Dhont Frank Langeraert
	Koen Persyn Bram Temmerman Zjeraar
Werkten mee	Silke Catteeuw-De Smul Greet Conix Jan Darthet Peter De Groote Evelien De Keukeleire
	Johan Gaudissabois Kerngroep Afrit 12 Wim Maebe Friet Verthriest
Organisatie verspreiding	Georgette De Ketelaere Riet Kersse
	Ludwina Van de Walle Marleen Van Ooteghem
Oplage	880 exemplaren - tweemaandelijks